

● Yılmaz Türk

Medet Yarab

Yıl Yirmi Üç, Şubat Altı
Cenub-i şarki dört vakti
Zelzele uykuda sarstı
Yıkıldı on il, hu Allah

Kubbe kızıla büründü
Kıyamet uykuyu böldü
Gün battı geceye döndü
Karanlıkta söndü Maraş.

Vurdu, salladı derinden
Alem oynadı yerinden
Ruhlar çekildi bedenden
Lâl oldu, savruldu Antep

Eshar'da koptu kıyamet
Canlar Mevla'ya selamet
Yurtta göründü vehamet
Enkaz oldu yandı Urfa

Pazarcık vurdu derinden
Bölge oynadı yerinden
Kıyamet geldi geceden
Salât sana Diyarbakır

Pazarcık derken Elbistan
Çıkan canlar hangi kattan
Beden tanınmaz surattan
Vadüleman Adıyaman

Vurdu sineye can tende
Umutlar söndü bedende
Canlar cananla gidende
Matemdesin Osmaniye

Toprak yarıldı gül soldu
Güller toprakta kayboldu
Beden enkaza gark oldu
Çöktü arz, yıkıldı Hatay

Kış günü vurdu derinden
Yer gök oynadı yerinden
Kar indi buz oldu beden
Kefen mi giydin Malatya

Adana'dan ta Kilis'e
Bedende yoktu elbise
Ne yurt kaldı ne medrese
Medet Mevla medet ya Rab